

Jerzy Szymankiewicz

Official Number	P-1626
Rank	polski: kpt.pil./302 DM/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1918-02-01
Date of death	2003-06-10
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Cmentarz Wojskowy Wsp. 52.261101, 20.955359
Grave	Kwatera: C 30 Rząd: X Grób: 18 A
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Zdjęcie: Piotr Hodyra

Opracowanie: **Wojtek Matusiak**

Jerzy SZYMANKIEWICZ urodził się 1 lutego 1918 r. w Warszawie. Tu ukończył Gimnazjum im. Władysława IV. Na Sokolej Górze koło Krzemieńca odbył szkolenie szybowcowe. W 1938 r. w ramach przysposobienia wojskowego ukończył szkolenie na samolotach RWD-8 w Świdniku koło Lublina. W tym samym roku został powołany na Dywizyjny Kurs Piechoty do Brześcia nad Bugiem, a następnie, pod koniec grudnia 1938 r., rozpoczął naukę w Szkole Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. Będąc podchorążym zaawansowanym w szkoleniu lotniczym, w 1939 r. ukończył Kurs Pilotażu Myśliwskiego w Ułężu koło Dębina.

We wrześniu 1939 r. z grupą lotniczą, którą dowodził por. pil. Witold Urbanowicz, został ewakuowany do Rumunii, a następnie do Francji. Nie zdołał wziąć udziału w walkach i po kapitulacji Francji w czerwcu 1940 r. został ewakuowany do Wielkiej Brytanii.

W styczniu 1941 r. Został skierowany do Szkoły Lotniczej w Carlisle, a następnie do 55 OTU (jednostki szkolenia operacyjnego) w Aston Down, gdzie odbył przeszkolenie na samolotach typu Hurricane. 26 marca 1941 r. Otrzymał przydział do 316 Dywizjonu Myśliwskiego ?Warszawskiego?. Pierwszy lot operacyjny wykonał 2 kwietnia 1941 r., a pierwszy lot bojowy ? 17 kwietnia 1941 r. 1 października tego roku otrzymał promocję na podporucznika. Podczas pobytu w 316 Dywizjonie skierowany został na kurs strzelania i bombardowania z lotu nurkowego w Sutton Bridge oraz na kurs lotów bez widoczności ziemi. Od sierpnia 1943 r. był instruktorem w 58 OTU, następnie w 61 OTU. W lutym 1944 r. został dowódcą eskadry w 302 Dywizjonie Myśliwskim ?Poznańskim?, a w sierpniu tego samego roku ? oficerem taktycznym w 131 Skrzydle Myśliwskim (obowiązki te pełnił do stycznia 1945 r.). Następnie powrócił do 302 Dywizjonu, na poprzednie stanowisko. 14 lutego 1945 r., podczas przełamywania linii Zygfrйда, atakując w locie koszącym transport wojsk niemieckich został zestrzelony i ciężko ranny. Dwa miesiące przebywał na leczeniu szpitalnym. 15 kwietnia 1945 r. powrócił do 131 Skrzydła Myśliwskiego w charakterze oficera taktycznego, zaś w czerwcu 1945 r. objął dowództwo eskadry w 317 Dywizjonie Myśliwskim ?Wileńskim?. Od 18 grudnia 1945 r. dowodził 302 Dywizjonem Myśliwskim ?Poznańskim?. Funkcję tę pełnił do końca września 1946 r., to jest do chwili powrotu do kraju. Wykonał 298 lotów operacyjnych i bojowych.

Do Polski powrócił 25 listopada 1946 r. Otrzymał stanowisko szefa szkolenia w Aeroklubie Warszawskim, później był pilotem w PLL LOT. W czerwcu 1950 r. został zwolniony z lotnictwa. Pracował w budownictwie. W 1956 r. powrócił do pracy w lotnictwie sanitarnym, był kierownikiem szkolenia i ruchu lotniczego. W 1968 r. został zatrudniony w Zakładzie Usług Agrolotniczych jako kierownik szkolenia. Od 1979 r. był pilotem doświadczalnym w Instytucie Lotnictwa w Warszawie. W 1979 r. Wykonał ostatni lot. Mieszkał w Warszawie, aktywnie działał w Stowarzyszeniu Lotników Polskich.

Odznaczony m. in. Srebrnym Krzyżem Orderu Wojennego Virtuti Militari nr 08439, nadanym 21 listopada 1944 r., 4-krotnie Krzyżem Walecznych, Distinguished Flying Cross. Za pracę zawodową oraz społeczną odznaczony

został Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.
Zmarł 10 czerwca 2003 r. w Warszawie.